KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1681/94

af 11. juli 1994

om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af strukturpolitikkerne, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2082/93 [2], særlig artikel 23, stk. 1, fjerde afsnit,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Udvikling og Omstilling i Regionerne og det i traktatens artikel 124 nævnte udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 er de principper fastlagt, der inden for Fællesskabet gælder for bekæmpelsen af uregelmæssigheder og tilbagebetalingen af uretmæssigt udbetalte beløb på strukturfondsområdet;

i artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 792/93 af 30. marts 1993 om oprettelse af et finansielt samhørighedsinstrument [3], ændret ved forordning (EF) nr. 566/94 [4], er det fastsat, at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 finder tilsvarende anvendelse ved gennemførelsen af forordningen, og nærværende forordning anvendes derfor også for det finansielle samhørighedsinstrument;

foranstaltningerne i denne forordning bør anvendes for alle former for økonomiske interventioner som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling [5], ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93 [6], Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond [7], ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93 [8], Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen [9], ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93 [10], Rådets forordning (EØF) nr. 2080/93 af 20. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet [11] og forordning (EØF) nr. 792/93;

denne forordning indeholder kun bestemmelser om nogle af aspekterne ved medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, første og andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88 og bør derfor ikke tilsidesætte de øvrige forpligtelser, der følger af anvendelsen af artikel 23;

for at sikre Fællesskabet et bedre kendskab til de forholdsregler, medlemsstaterne træffer til bekæmpelse af uregelmæssighederne, bør det fastlægges, hvilke nationale bestemmelser Kommissionen skal have meddelelse om;

for at få kendskab til arten af de svigagtige fremgangsmåder og til de finansielle følger af uregelmæssighederne og for at kunne gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uberettiget, er det nødvendigt, at medlemsstaterne hvert kvartal underretter Kommissionen om de tilfælde af uregelmæssigheder, der er konstateret; meddelelserne bør suppleres med oplysninger om, hvorledes den retslige eller administrative forfølgning, der er indledt, forløber;

det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen systematisk underrettes om de tilfælde, hvor der indledes retslig eller administrativ forfølgning med henblik på iværksættelse af sanktioner over for personer, som har begået uregelmæssigheder; det er ønskeligt at sikre, at der systematisk oplyses om de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at sikre Fællesskabets økonomiske interesser;

det bør præciseres, hvilke procedurer der skal anvendes mellem medlemsstaterne og Kommissionen i de tilfælde, hvor det viser sig umuligt at inddrive beløb, der er mistet som følge af uregelmæssigheder;

---

(1) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 20.
(3) EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 74.
(4) EFT nr. L 72 af 16. 3. 1994, s. 1.
(5) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.
(6) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 34.
(7) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.
(8) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 39.
(9) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25.
(10) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 44.
(11) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 1.

der bør fastsættes en nedre grænse for, hvilke uregelmæssigheder medlemsstaterne automatisk skal give meddelelse om;

denne forordning bør ikke gribe ind i medlemsstaternes nationale bestemmelser om den strafferetlige procedure eller om gensidig retshjælp på det strafferetlige område;

Fællesskabet bør kunne bidrage til betalingen af retsomkostninger og direkte sagsomkostninger i forbindelse med retssager;

for at forhindre uregelmæssigheder bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen styrkes, samtidig med at reglerne om tavshedspligt overholdes;

det bør præciseres, at bestemmelserne i denne forordning også finder anvendelse i tilfælde af, at en betaling, der skulle have været foretaget under strukturfondene, eller via et finansielt strukturinstrument, ikke er blevet det som følge af en uregelmæssighed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne og Den Stående Forvaltningskomité for Fiskeristrukturerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uden at de forpligtelser, der direkte følger af anvendelsen af artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88, tilsidesættes, gælder denne forordning for alle former for økonomiske interventioner som omhandlet i forordning (EØF) nr. 4254/88, (EØF) nr. 4255/88, (EØF) nr. 4256/88, (EØF) nr. 2080/93 og (EØF) nr. 792/93.

Hvis en foranstaltning finansieres af de to sektioner i Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), underrettes Kommissionen om uregelmæssigheder i forbindelse med denne finansiering i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (1), og der henvises hertil i de meddelelser, der afgives til Kommissionen i henhold til nærværende forordning.

Denne forordning griber ikke ind i medlemsstaternes nationale bestemmelser om den strafferetlige procedure eller om gensidig retshjælp på det strafferetlige område.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne meddeler inden tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen følgende:

— deres love og administrative bestemmelser om gennemførelse af foranstaltningerne i artikel 23, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88

— fortegnelser over de til gennemførelse af disse foranstaltninger udpegede kontorer og organer samt de vigtigste bestemmelser om disse kontorers og organers funktion og arbejdsgang og om de fremgangsmåder, de skal følge.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om ændringer, som vedrører oplysninger, der meddeles efter stk. 1.

3. Kommissionen undersøger medlemsstaternes meddelelser og underretter disse om de slutninger, som den har til hensigt at drage heraf. Den opretholder passende og til gennemførelsen af denne artikel nødvendige kontakter med medlemsstaterne.

Artikel 3

1. I løbet af to første måneder efter udgangen af hvert kvartal sender medlemsstaterne Kommissionen en opgørelse over de uregelmæssigheder, om hvilke der foreligger en rapport som det første led i en administrativ eller retslig forfølgning.

I denne forbindelse giver medlemsstaterne så vidt muligt oplysning om:

— hvilke(n) strukturfond(e) eller hvilket finansielt instrument der er berørt; hvilket formål, hvilken EF-støtteramme og hvilket program der er tale om

— hvilken bestemmelse der er blevet overtrådt

— udgiftens art og størrelse; i tilfælde, hvor der ikke er foretaget udbetaling, det beløb, som ville være blevet uberettiget udbetalt, hvis uregelmæssigheden ikke var blevet opdaget, undtagen hvor der er tale om fejl eller forsømmelser, der er opdaget inden udbetalingen, og som ikke giver anledning til administrative eller retslige sanktioner

— det samlede beløb og dets fordeling på de forskellige finansielle kilder

— på hvilket tidspunkt eller i hvilket tidsrum uregelmæssigheden er begået

— hvilke fremgangsmåder der er benyttet i forbindelse med uregelmæssigheden

— hvorledes uregelmæssigheden er blevet opdaget

— hvilke af medlemsstaternes kontorer eller organer der har konstateret uregelmæssigheden

— de finansielle følger, den eventuelle suspension af betalinger og mulighederne for at gennemføre tilbagebetaling

— datoen og kilden for den første oplysning, som har givet anleding til formodning om en uregelmæssighed

— datoen for konstatering af uregelmæssigheden

— i givet fald de berørte medlemsstater og tredjelande

(1) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11.

— angivelse af de implicerede fysiske og juridiske personer, undtagen i de tilfælde, hvor denne angivelse ikke kan være til nytte i bekæmpelsen af uregelmæssighederne som følge af den pågældende uregelmæssigheds karakter.

2. Hvis nogle af de i stk. 1 nævnte oplysninger, særlig oplysninger om de i forbindelse med uregelmæssigheden benyttede fremgangsmåder og om, hvorledes uregelmæssigheden er blevet opdaget, ikke foreligger, supplerer medlemsstaterne i videst muligt omfang oplysningerne, når de efterfølgende kvartalsopgørelser fremsendes til Kommissionen.

3. Hvis nationale bestemmelser foreskriver tavshedspligt under sagsbehandlingen, forudsætter videregivelsen af oplysninger en tilladelse fra den kompetente juridiske myndighed.

Artikel 4

Hver medlemsstat underretter straks Kommissionen og eventuelt de øvrige berørte medlemsstater om konstaterede eller formodede uregelmæssigheder:

— som må frygtes meget hurtigt at få virkninger uden for statens område

og/eller

— som viser, at en ny svigagtig fremgangsmåde er benyttet.

Artikel 5

1. I løbet af første to måneder efter hvert kvartals udløb giver medlemsstaterne under henvisning til eventuelle tidligere meddelelser i henhold til artikel 3 Kommissionen underretning om forfølgning, der er indledt som følge af de uregelmæssigheder, der er givet meddelelse om, samt om væsentlige ændringer i denne forfølgning, og navnlig om:

— størrelsen af de stedfundne eller forventede tilbagebetalinger

— foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne for at sikre tilbagebetalingen af beløb, der er udbetalt uberettiget

— administrativ og retslig forfølgning, der er indledt med henblik på tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uberettiget, og om iværksættelsen af sanktioner

— grundene til en eventuel standsning af sager vedrørende tilbagebetaling; Kommissionen underrettes, så vidt muligt inden der træffes afgørelse

— eventuel standsning af retsforfølgning.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de administrative eller retslige afgørelser eller de vigtigste elementer heri vedrørende afslutningen af de omhandlede sager.

2. Skønner en medlemsstat, at der ikke vil kunne opnås eller forventes tilbagebetaling, giver den i en særlig meddelelse Kommissionen underretning om det ikke-tilbagebetalte beløb og redegør for, hvorfor beløbet efter dens mening bør afholdes af Fællesskabet eller af medlemsstaten. Oplysningerne skal være så detaljerede, at Kommissionen i samarbejde med myndighederne i den berørte medlemsstat kan afgøre så hurtigt som muligt, om der skal ske tilbagebetaling efter artikel 23, stk. 1, tredje led, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

3. Hvor der er tilfælde som nævnt i stk. 2, kan Kommissionen udtrykkeligt anmode den pågældende medlemsstat om at fortsætte tilbagebetalingsproceduren.

Artikel 6

Hvis medlemsstaterne ikke har nogen uregelmæssigheder at meddele i løbet af referenceperioden, underretter de ligeledes Kommissionen herom ifølge reglerne i artikel 3, stk. 1.

Artikel 7

Hvis en medlemsstats kompetente myndigheder efter udtrykkelig anmodning fra Kommissionen beslutter at indlede eller fortsætte en retssag med henblik på tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb, kan Kommissionen påtage sig helt eller delvis at godtgøre medlemsstaten retsomkostninger og direkte sagsomkostninger, mod at der forelægges dokumentation, også selv om sagen ikke fører til resultat.

Artikel 8

1. Kommissionen opretholder passende kontakter med de pågældende medlemsstater for at supplere de meddelte oplysninger om de i artikel 3 nævnte uregelmæssigheder og om de i artikel 5 nævnte sager, særlig om mulighederne for tilbagebetaling.

2. Ud over de i stk. 1 nævnte kontakter underretter Kommissionen medlemsstaterne, såfremt uregelmæssighedernes art giver grund til at antage, at samme eller lignende fremgangsmåder også kunne anvendes i andre medlemsstater.

3. Kommissionen arrangerer informationsmøder på EF-plan for medlemsstaternes repræsentanter på området for sammen med dem at undersøge de oplysninger, der er modtaget på grundlag af artikel 3, 4 og 5 og af stk. 1 i nærværende artikel, særligt med henblik på de konklusioner, der kan drages deraf med hensyn til uregelmæssighederne, forebyggelsesforanstaltningerne og forfølgningen.

4. Hvis der ved anvendelsen af gældende forskrifter viser sig at være en lakune i bestemmelserne til skade for Fællesskabets interesser, konsulterer medlemsstaterne og Kommissionen hinanden på begæring af en medlemsstat eller Kommissionen med henblik på at udfylde lakunen.

Artikel 9

Kommissionen underretter inden for rammerne af Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig regelmæssigt medlemsstaterne om de opdagede uregelmæssigheders finansielle størrelsesorden og om de forskellige kategorier af uregelmæssigheder opdelt efter art, og antallet oplyses. Ligeledes underrettes de udvalg og komitéer, der er nævnt i artikel 27, 28 og 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de oplysninger, de udveksler, behandles fortroligt.

2. De oplysninger, der er omfattet af nærværende forordning, må navnlig ikke meddeles andre personer end dem, der i medlemsstaterne eller i EF-institutionerne i kraft af deres stilling er bemyndiget til at kende til dem, medmindre den medlemsstat, som har afgivet oplysningerne, udtrykkeligt har indvilliget deri.

3. Navne på fysiske og juridiske personer må kun videregives til en anden medlemsstat eller EF-institution, hvis en sådan meddelelse er nødvendig for at forebygge eller forfølge uregelmæssigheder eller for at påvise formodede uregelmæssigheder.

4. Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i medfør af denne forordning, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, lignende oplysninger har efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, som har modtaget oplysningerne, og efter de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner.

Desuden må disse oplysninger kun anvendes til de i denne forordning nævnte formål, medmindre de myndigheder, der har meddelt oplysningerne, udtrykkeligt har givet deres tilladelse, og såfremt de gældende forskrifter i den medlemsstat, hvor myndigheden, der har modtaget oplysningerne, befinder sig, ikke er til hinder for en sådan videregivelse eller anvendelse.

5. Stk. 1 til 4 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er indhentet i medfør af denne forordning, anvendes i forbindelse med retssager eller retsforfølgning, som er foranlediget af, at EF-bestemmelserne om strukturfondene og de finansielle strukturinstrumenter ikke er overholdt. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, som har meddelt disse oplysninger, underrettes om en sådan anvendelse.

6. Hvis en medlemsstat meddeler Kommissionen, at en fysisk eller juridisk person, hvis navn den har fået oplyst i medfør af bestemmelserne i denne forordning, efter yderligere undersøgelser har vist sig ikke at være impliceret i en uregelmæssighed, meddeler Kommissionen straks dette til dem, der i henhold til denne forordning har fået meddelt navnet. Personen behandles ikke længere som en person, der er impliceret i den pågældende uregelmæssighed på grundlag af den første meddelelse.

Artikel 11

I tilfælde af samfinansiering mellem en strukturfond eller et finansielt strukturinstrument og en medlemsstat fordeles de tilbagebetalte beløb mellem Fællesskabet og medlemsstaten i forhold til de udgifter, de allerede hver især har afholdt.

Artikel 12

1. Vedrører uregelmæssighederne beløb på under 4 000 ECU for så vidt angår Fællesskabets bidrag, sender medlemsstaterne kun oplysningerne i artikel 3 og 5 til Kommissionen på dennes udtrykkelige begæring.

2. De i stk. 1 nævnte beløb omregnes til national valuta ved hjælp af de omregningskurser, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, og som gælder fra den første arbejdsdag i det år, hvor oplysningerne om uregelmæssighederne fremsendes.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Tidsrummet fra den dag, hvor forordningen træder i kraft, indtil udgangen af det igangværende kvartal anses som et kvartal ved anvendelse af artikel 3 og 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 1994.

På Kommissionens vegne

Peter SCHMIDHUBER

Medlem af Kommissionen